

18. njedźela po śwjatej Trojizy.

Matth. 22, 34—46.

Jako pak Farisejszy slyšachu, so wón běšče hubu sarykat Sadducejskim, shromadźichu woni so. A jedyn pišmawuczeny mjes nimi praschěše jeho spytuzy a džěše: Mištrje, kotra je ta najwjetšcha kasn w sakonju? Jesuž pak džěše k nje-mu: Ty dyrbiš Boha, šwojeho Knjesa, lubowacž s zylej šwojej wutrobu, s zylej šwojej duschu a s zylej šwojej myšlu; to je přenja a najwjetšcha kasn. Ta druha pak je tej runa: Ty dyrbiš šwojeho bližšeho lubowacž jako šam so. Na tymaj dwěmaj kasnjomaj wižy zly sakon a profetojo. Jako so pak Farisejszy běchu seschli, woprascha jich Jesuž, a džěše: Schto so wam šda wot Khrystuša? Čzeji šyn je wón? Wona džachu: Davitowy. Wón džěše k nim: Kak dha jeho Davit w Duchu Knjesa mjenuje, hdž rjeknje: Tón Knjes je prajit k mojemu Knjesej: Šsyn so k mojej prawizy, hacž ja položu tvojich njepscheczelow ša podnožki tvojich nohow? Hdž teho dla jeho Davit Knjesa mjenuje, kaha dha je wón jeho šyn? A ničto njemóžěše jemu šlowežka wotmowicž, a njeshrobli so tež žadyn wot teho šamcho dnja, jeho wjazy prashecž. Šamjeń.

Móžno, so so tón abo tamny, kiž tole šlowo slyšči abo čita, najprjedy prascha: Schto to dyrbi? Abó: čoho-dla mamy so my dženska s tajkim wurěčowanjom mjes Jesužom a Farisejskimi komdžicž? Še drje tola wěšče druhich wažnišchich wězow došč. Šchtóž by so takle praschał, njeby džensnišči džěń a čaš šnał. Wo ludži, kotsiž so wo tym wadža, so na přenim měšnje njejedna. Wucžinjena wěz pak je, so so wo praschenjomaj w džensnišchim ščenju nšpomnjeny maj runje w našim čašu, a to w šjawnošči, w ludowych šhromadźišnach a w nowinach, wjele rěči a piša. Mochlo so rjež, so bě to tehdy, jako Jesuž a pišmawuczeni mjes šobu jednachu, tež tajka ludowa šhromadźišna. Běšče w tydženju do jutrow, šnano pónđelu abo wutoru. Jesuž pschińdže s Bethanije, hdžěž běšče pschěbywał, do templa.